

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΠΡΙΓΚΙΤΤΑΣ: Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

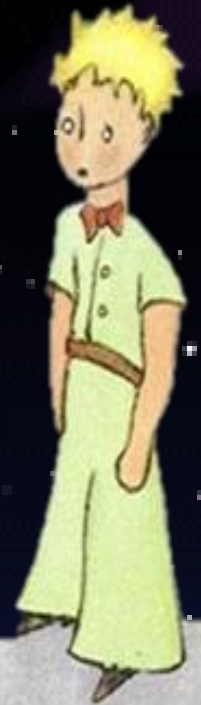
**Π.Γ.Ε.Σ.Σ.
ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ
ΤΣΩΛΑΣ
Β3
2017-18**

**Μάθημα
Ν.Ε. Λογοτεχνία
Υπεύθυνη καθ.:
Ελ. Γκόνου**

Ο μικρός πρίγκιπας μπήκε στο διαστημόπλοίο του και πέταξε ξανά προς τον επόμενο πλανήτη

Ύστερα από αρκετές ημέρες έφτασε σε έναν πλανήτη πολύ παράξενο: Ο μισός ήταν άσπρος και ο άλλος μισός μαύρος. Το πιο παράξενο όμως ήταν ότι το άσπρο φαινόταν να κερδίζει εκατοστό-εκατοστό από το μαύρο, ενώ το τελευταίο μικραίνει. Ο μικρός πρίγκιπας έτριψε τα μάτια του:

-Μπα, μάλλον η φαντασία μου θα είναι, σκέφτηκε, ενώ προσγειωνόταν στη μαύρη πλευρά του πλανήτη

Όταν ο μικρός πρίγκιπας προσγειώθηκε στο έδαφος και βγήκε από τον πύραυλό του είδε ακριβώς μπροστά του μία πόλη. Είχε πολλά αλλά ερειπωμένα σπίτια, τα οποία φοβόσουν να τα ακουμπήσεις, γιατί νόμιζες ότι θα γκρεμιζόντουσαν σαν τραπουλόχαρτα. Ο μικρός πρίγκιπας προχώρησε προς την πόλη, ενώ το μαύρο σκοτάδι τύλιγε αυτόν και τον πύραυλό του.

ΣΤΗ ΦΑΝΤΑΣΜΑΤΟΥΠΟΛΗ

Καθώς ο μικρός πρίγκιπας περπατούσε στην πόλη, άκουγε τριξίματα τα οποία προέρχονταν από τα διάφορα σπίτια αριστερά και δεξιά του.

Ξαφνικά του φάνηκε ότι είδε μία κίνηση σε μία βίλα δεξιά του. Μπήκε μέσα ανοίγοντας την βαριά ξύλινη πόρτα, η οποία όμως παραδόξως, δεν έπεσε.

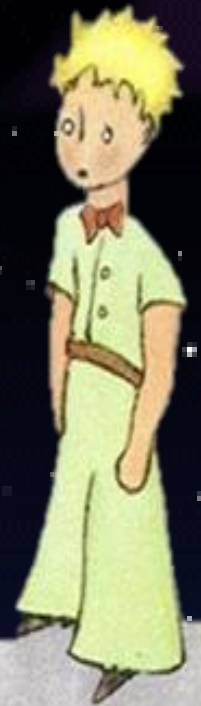

Το θέαμα που είδε τον άφησε άφωνο. Το εσωτερικό της βίλας ήταν πολυτελέστατο και σε άριστη κατάσταση. Όλα έδειχναν σαν να υπήρχαν άνθρωποι εκεί μέχρι πριν από ένα λεπτό. Καθώς τα σκεφτόταν όλα αυτά ο μικρός πρίγκιπας, μία άσπρη φιγούρα ξεπρόβαλε από τον τοίχο. Αυτός στη αρχή δεν την είδε, αλλά μετά την πρόσεξε.

- Ά! φώναξε και έκανε ένα βήμα πίσω. Είχε μπροστά του ένα φάντασμα. Εκείνο, λίγο στενοχωρημένο, προσπάθησε να τον ηρεμήσει.
- Έ, για ηρέμησε λίγο, του είπε. Πρώτη φορά βλέπεις φάντασμα;
- Τι σημαίνει φάντασμα; Το ρώτησε. Εκείνο τον κοίταξε περίεργα.

- Κοίτα, του είπε, εμείς τα φαντάσματα είμαστε συνήθως κάτι άυλο το οποίο είναι τρομακτικό στους ανθρώπους σαν εσένα. Βέβαια, αυτή την εποχή οι άνθρωποι μας κυνηγάνε, οπότε μάλλον θα πρέπει να είσαι ξένος, για να τρόμαξες.
- Ναι, ξένος είμαι, είπε ο μικρός πρίγκιπας. Τι εννοείς όμως, όταν λες «αυτή την εποχή»;
- Θα σου εξηγήσω, προθυμοποιήθηκε το φάντασμα, δείχνοντάς του μία καρτέκλα. Κάθισε αναπαυτικά και άκου...

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΦΑΝΤΑΣΜΑΤΟΣ

Κάποτε, πριν από χρόνια, φαντάσματα και άνθρωποι ζούσαν όλοι μαζί ευτυχισμένοι, είπε το φάντασμα.

-Ωχ, πάλι οι άνθρωποι, σκέφτηκε ο μικρός πρίγκιπας. Μα καλά, παντού είναι;

-Φυσικά, είπε το φάντασμα διαβάζοντας την σκέψη του. Άνθρωποι υπάρχουν και σε άλλους πλανήτες, όχι μόνο στη Γη. Λοιπόν, όπως είπα, άνθρωποι και φαντάσματα ζούσαν ευτυχισμένοι για πολλά χρόνια. Ώσπου κάποια μέρα η Γη σείστηκε και ο τρομερός σεισμός που προκλήθηκε κατέστρεψε τον μισό πλανήτη. Οι άνθρωποι στην αρχή δεν ενοχλήθηκαν πολύ και επειδή ήταν πλούσιοι ξαναέκτισαν τα σπίτια τους πολύ γρήγορα. Ύστερα από τέσσερα ζουνκ

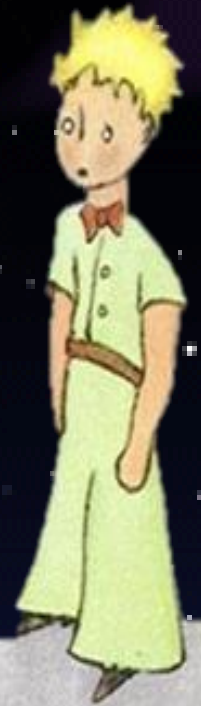

-Τι πάει να πει «ζουνκ»; Ρώτησε ο μικρός πρίγκιπας.

-Ένα ζουνκ ισοδυναμεί με τρεις δικούς σας μήνες, του αποκρίθηκε το φάντασμα. Έτσι, αφού πέρασαν τέσσερα ζουνκ, δηλαδή ένας χρόνος, έγινε ένας καταστροφικότερος σεισμός, ο οποίος προκάλεσε τεράστιες ζημιές. Οι άνθρωποι, όπως πάντα, έψαχναν κάποιον να κατηγορήσουν. Και αυτός ο κάποιος ήμασταν εμείς τα φαντάσματα. Η πόλη είχε χωριστεί σε δύο ομάδες: τους θερμόαιμους, οι οποίοι ήθελαν να μας διώξουν από την πόλη και τους λογικούς, οι οποίοι πίστευαν ότι δεν είχαμε καμία σχέση με τους σεισμούς. Μετά από μία σκληρή διαμάχη επικράτησαν οι λογικοί και η ηρεμία επανήλθε. Αλλά μόνο για λίγο καιρό.

Μετά από άλλα δύο ζουνκ συνέβη ένας τρίτος σεισμός λιγότερο καταστροφικός, αλλά ικανός να εξαφανίσει και την κάθε φωνή λογικής και να την αντικαταστήσει με το μίσος. Έτσι οι άνθρωποι μας έδιωξαν από την πόλη και μας περιόρισαν στην μαύρη πλευρά του πλανήτη. Σα να μην μας έφταναν όλα αυτά, έφτασαν στον πλανήτη μας κάτι τύποι που λέγονται «φασματοκυνηγοί». Αυτοί πληρώνονται, για να διώχνουν τα διάφορα φαντάσματα. Έτσι έπεισαν τους ανθρώπους της πόλης να τους προσλάβουν, για να μην ξαναβγούμε στην πλευρά των ανθρώπων. Τελικά εγκατέστησαν ένα μηχάνημα που όχι μόνο μας εμποδίζει να βγούμε από τα σύνορα της πλευράς μας, αλλά και την μικραίνει μέρα με την μέρα.

-Γι' αυτό και όταν έφτασα, το άστρο γινόταν μεγαλύτερο, ενώ το μαύρο μικραίνει, είπε ο μικρός πρίγκιπας. Όμως δεν μου είπες, για ποιόν λόγο σας εξόρισαν. Εννοώ, τι δικαιολογία είχαν;

-Πίστευαν ότι εμείς είχαμε υπερφυσικές δυνάμεις και προκαλούσαμε με αυτές τους σεισμούς. Για ποιόν λόγο να θέλαμε κάτι τέτοιο, δεν το κοίταξε κανείς.

-Μάλιστα, είπε σκεπτικός ο μικρός πρίγκιπας. Πώς θα μπορούσα να περάσω στην άλλη πλευρά;

-Α, είναι πολύ εύκολο, του είπε το φάντασμα. Το μηχάνημα δεν επηρεάζει τους ανθρώπους. Μπορείς να φύγεις και να έρθεις, όποτε θέλεις. Όμως, περίμενε μια στιγμή! Τόση ώρα μιλάμε και δεν έχουμε συστηθεί:

-Εμένα με λένε φάντασμα, του είπε. Εσένα;

-Εμένα με λένε μικρό πρίγκηπα και έρχομαι από έναν μακρινό πλανήτη. Θα ήθελες να γίνουμε φίλοι; Του απάντησε εκείνος.

-Πολύ θα το ήθελα, αλλά με αυτό το μηχάνημα, το οποίο σε λίγο θα εξαφανίσει και εμάς, δεν γίνεται, του αποκρίθηκε κάπως στενοχωρημένο εκείνο.

-Γιατί;

-Γιατί σε λίγο θα φύγουμε για πάντα από εδώ. Έτσι, εάν γίνουμε φίλοι, δεν θα ξέρεις στο μέλλον πού θα με βρεις.

-Καλά, δεν πειράζει, γεια! Του είπε ο μικρός πρίγκηπας, καθώς άνοιξε την πόρτα και έπαιρνε τον δρόμο για την άλλη πλευρά.

ΣΤΟ «ΦΑΣΜΑΤΟΧΩΡΙΟ»

Σε λίγη ώρα ο μικρός πρίγκιπας έφτασε στα σύνορα. Εκεί είδε το «φασματοχωριό», το χωριό δηλαδή που είχαν κτίσει οι «φασματοκυνηγοί», για να επιτηρούν το μηχάνημα. Καθώς, λοιπόν, περνούσε έξω από ένα σπίτι, άκουσε μία φωνή από μέσα:

-Χα, χα! Δεν μπορώ να πιστέψω ότι αυτά τα κορόιδα με πληρώνουν τόσα λεφτά, για να τους προστατεύω από μία ανύπαρκτη απειλή. Δεν κατάλαβαν καν, ότι εγώ προκάλεσα τους σεισμούς με αυτό το τηλεχειριστήριο.

-Είσαι ο καλύτερος, αρχηγέ, είπε μία δεύτερη φωνή. Μπορεί αυτήν την τακτική με τους σεισμούς να την εφαρμόζουμε σε όλους τους πλανήτες που πάμε, αλλά πιάνει πάντα!

Ο μικρός πρίγκιπας που τα άκουσε όλα αυτά, σκέφτηκε να πάει να βρει τους ανθρώπους και να τους τα πει όλα. Πέρασε αθόρυβα και τα τελευταία σπίτια και συνέχισε...

ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ

Μόλις έφτασε στην πόλη, ο μικρός πρίγκιπας συνάντησε μία πολύ ψυχρή υποδοχή: Οι άνθρωποι κοίταζαν ο ένας τον άλλον αινιγματικά, ενώ η ατμόσφαιρα ήταν τεντωμένη. Όταν έπειτα από λίγη ώρα κατάλαβε ότι κανείς δεν τον πρόσεχε, αποφάσισε να μιλήσει σε δύο ανθρώπους που ήταν εκεί κοντά.

-Καλημέρα σας, τους είπε.

-Γεια, του είπαν εκείνοι.

Πέρασε λίγη ώρα σιωπής, ώσπου ο μικρός πρίγκιπας αποφάσισε να σπάσει τον πάγο:

-Ξέρετε, έρχομαι από τους φίλους μου τα φαντάσματα στην άλλη πλευρά του πλανήτη.

Έχει γίνει μια τεράστια παρεξήγηση

-Πώς; Είσαι φίλος με τα φαντάσματα; Φώναξε ο ένας άνθρωπος. ΠΙΑΣΤΕ ΤΟΝ!!!

Ο μικρός πρίγκιπας έτρεξε στον πύργυλό του, ενώ ένα οργισμένο πλήθος τον κνηγούσε από κάτω. Καθώς απογειωνόταν, σκεφτόταν σε ποιον άλλον πλανήτη να πάει ...

**ΤΕΛΟΣ
ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΣ**